

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115220896
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Břoušková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1115220896.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Břouškovvej a členiek senátu JUDr. Oľgy Bahníkovej a JUDr. Ľubice Kriškovej v právnej veci žalobcu: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, so sídlom Špitálska 4-6, Bratislava, IČO: 00 681 156, zastúpený: Martin Pavle s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Pribinova 4, Bratislava, proti žalovanému: OZ Poznanie bez bariér, so sídlom Špitálska 57, Bratislava, IČO: 37 927 825, zast.: JUDr. Dušan Repák, advokát, Krížna 47, 811 07 Bratislava, pre zaplatenie 5.548,34 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 8C/179/2015-416 zo dňa 01. júna 2018 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 8C/179/2015-416 zo dňa 01. 06. 2018 potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 5.548,34 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 5.548,34 Eur odo dňa 30.08.2011 až do zaplatenia nasledovne:

- _____ zal žalovaného zaplatiť 819
_____ sumu 4.716,09 Eur (suma k vráteniu za zdroj EÚ) na č. ú.:
SK748180000007000325886, VS: 21100697,
- sumu 832,25 Eur (suma k vráteniu za zdroj ŠR) na č. ú.: SK938180000007000535840, VS: 21100697,
- úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 4.716,09 Eur na č. ú.: SK748180000007000325886,
VS: 27140130015 a
- úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 832,25 Eur na č. ú.: SK038180000007000447541,
VS: 27140130015,

v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 05.08.2015 domáha od žalovaného zaplatenia sumy 5.548,34 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 5.548,34 Eur odo dňa 30.08.2011 až do zaplatenia. Svoj nárok odôvodnil tým, že žalobca so žalovaným uzavrel dňa 06.10.2008 Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. Z2714013001501, kód ITMS 27140130015 pre projekt s názvom „Európa, občania a pekná staroba“, s celkovými oprávnenými výdavkami na realizáciu projektu v sume 150.321,58 Eur (4.528.588,- Sk). V rámci uvedenej sumy sa zaviazal poskytnúť žalovanému nenávratný finančný príspevok do

výšky 142.805,50 Eur, čo predstavuje 95 % z celkových oprávnených výdavkov a žalovaný si mal zabezpečiť vlastné zdroje financovania projektu vo výške 5 % z celkových oprávnených výdavkov. Žalovaný sa zmluvou zaviazal, že poskytnutý nenávratný finančný príspevok prijme a použije ho v súlade s podmienkami stanovenými v zmluve a projekt bude realizovať riadne a včas. Zo strany žalobcu bola žalovanému na základe jeho žiadosti o platbu poskytnutá suma finančných prostriedkov vo výške 134.237,19 Eur. Na základe výsledkov vládneho auditu A321, vykonaného v dňoch od 29.01.2010 do 18.06.2010, bolo konštatované porušenie § 35 ods. 7 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o verejnom obstarávaní“). O zistenej nezrovnalosti č. N21100697 bol žalovaný informovaný zaslanou správou zistenej nezrovnalosti č. N21100697/S01 zo dňa 26.07.2011. V zmysle správy o zistenej nezrovnalosti bola na projekte „Európa, občania a pekná staroba“ identifikovaná nezrovnalosť v sume 5.548,34 Eur, bez vlastných zdrojov žalovaného. Žalobca požadoval od žalovaného finančné prostriedky, tvoriace nezrovnalosť vrátiť podľa článku 10 ods. 1, písm. d) Všeobecných zmluvných podmienok k Zmluve a za týmto účelom zaslal žalovanému žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 27140130015/Z05. V súlade s článkom 10 bod 6 Všeobecných zmluvných podmienok k zmluve bol žalovaný povinný vrátiť finančné prostriedky v súlade so žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov do päťdesiatich kalendárnych dní od doručenia žiadosti, t. j. do 29.08.2011. Nakoľko žalovaný dlžnú sumu vo výške 5.548,34 Eur žalobcovi neuhradil, žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie predmetnej finančnej čiastky. Žalovaný s identifikovanou nezrovnalosťou nesúhlasil.

3. Súd vydal platobný rozkaz zo dňa 14.01.2016, č.k. 8C/179/2015-163, proti ktorému žalovaný podal v zákonnej lehote odpor. Žalovaný zdôraznil, že riadne splnil všetky povinnosti, vyplývajúce z článku 2 Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, predložil kompetentným pracovníkom všetky požadované dokumenty ohľadne verejného obstarávania. Riadiaci orgán Sociálna implementačná agentúra (ďalej aj ako „SIA“) po dôkladnom posúdení uvádzané verejné obstarávanie schválil s tým, že je v súlade so všetkými zákonnými požiadavkami a nedošlo v žiadnom smere k porušeniu zákona o verejnom obstarávaní. Žalovaný až na základe tohto explicitného súhlasu pristúpil k realizácii, v dobrej viere, že verejné obstarávanie je v súlade so všetkými zákonmi a predpismi, a že neporušuje žiadny zákon. Všetky kontroly projektu zo strany SIA a overenia na mieste nezistili žiadne nedostatky a potvrdili, že prijímateľ predložil všetky relevantné dokumenty a postupuje v súlade so zmluvou. Na základe vykonaného vládneho auditu v termíne od 29.01.2010 do 18.06.2010 po ukončení projektu SIA poslala prvýkrát žalovanému „Oznámenie o vzniku nezrovnalosti, zaslanie žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov a zaslanie správy o vzniknutej nezrovnalosti.“ Žalovaný listom zo dňa 13.01.2011 objasnil všetky uvedené nezrovnalosti. Dňa 22.02.2011 odoslal Úrad pre verejné obstarávanie na Správu finančnej kontroly Bratislava list - Vec: „Podprahová zákazka „Európa, občania a pekná staroba - rozvojový a vzdelávací program“ - výsledok kontroly. ÚVO konštatoval v troch bodoch skutočnosť, že kontrolovaný nepostupoval v súlade s jednotlivými ustanoveniami zákona o verejnom obstarávaní, ale súčasne sa v jeho záverečnom vyjadrení uvádza, že pri posudzovaní zistených nedostatkov z hľadiska ich závažnosti a následkov orgán kontroly dospel k záveru, že procesné a vecné nedostatky zistené pri použitom postupe verejného obstarávania poukázali na nedostatky v aplikovaní zákona o verejnom obstarávaní. Príčiny ich vzniku je možné vidieť v nedôslednom uplatňovaní postupov verejného obstarávania a nesprávnej interpretácii niektorých ustanovení zákona o verejnom obstarávaní. Z hľadiska závažnosti zistených nedostatkov a ich následkov orgán kontroly dospel k záveru, že zistené nedostatky nenapĺňajú žiadnu zo skutočností pre správny delikt podľa § 149 zákona o verejnom obstarávaní platného v čase predmetného verejného obstarávania.

4. Na základe analýzy podkladov od žalovaného a vyjadrenia ÚVO, Správa finančnej kontroly Bratislava, ktorá na základe analýzy výsledkov vládneho auditu A321 poslala SIA list „Oznámenie o nezačatí správneho konania - OZ Poznanie bez bariér, Bratislava, N21001171“, uviedla, že po doplnení všetkých relevantných podkladov, nevyhnutných pre posúdenie zistených nezrovnalostí, uvedených v Správe o zistenej nezrovnalosti N21001171, vykonal správny orgán analýzu a oznamuje, že správne konanie vo veci porušenia finančnej disciplíny nebude začaté. Na základe tejto skutočnosti SIA informovala žalovaného, že šetrením nebola nezrovnalosť potvrdená a táto bola následne zrušená v systéme ITMS. V prílohe listu SIA zaslala aktuálnu Správu o nezrovnalostiach, na základe ktorej nemá žalovaný vrátiť SIA žiadnu nezrovnalosť.

5. Listom zo dňa 11.07.2011 SIA opätovne žiadala žalovaného o zaslanie kópie protokolu o výsledkoch kontroly. Následne listom zo dňa 26.07.2011 SIA žalovanému oznámila, že na základe výsledkov

vládného auditu A321 (a tiež vládneho auditu A394, K25O2, ktorého bolo okrem iného aj overenie splnenia prijatých opatrení a odporúčaní na odstránenie nedostatkov z predchádzajúceho vládneho auditu A321) bolo konštatované porušenie § 35 ods. 7 zákona o verejnom obstarávaní. ÚVO toto zistenie potvrdil, pričom identifikoval aj ďalšie porušenia, a to porušenie § 99 ods. 1 písm. b) a § 9 ods. 2 písm. a) predmetného zákona. Na základe toho SIA znovu zaslala Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov v celkovej výške 5.840,36 Eur, rovnako ako aj v žiadosti zo dňa 16.12.2010. Žalovaný opätovne zdôvodnil a objasnil skutočnosti, týkajúce sa nezrovnalosti a deklaroval záujem postupovať v súlade so Zmluvou.

6. Žalovaný vzniesol námietku premlčania celého žalovaného nároku vzhľadom na skutočnosť, že SIA poslala prvýkrát žalovanému už dňa 16.12.2010 list „Oznámenie o vzniku nezrovnalosti, zaslanie žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov a zaslanie Správy o vzniknutej nezrovnalosti. To znamená, že žalobca bol už dňa 16.12.2010 informovaný Správou o zistenej nezrovnalosti, kde žalobca požadoval od žalovaného vrátiť finančné prostriedky, tvoriace nezrovnalosť a teda nie až dňa 26.07.2011, ako uvádza v žalobe. Na základe uvedených skutočností žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

7. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 23.08.2016 argumentoval tým, že preskúmanie žiadostí o platby, ako aj procesu verejného obstarávania, nie je časovo obmedzené a je súladné s princípmi, na ktoré je pomoc a podpora zo štrukturálnych fondov poskytovaná. Zdôraznil, že žalovaný nesprávne uviedol, že Sociálna implementačná agentúra je nadriadený riadiaci orgán alebo riadiaci orgán, ale že riadiacim orgánom v súvislosti s nenávratnými finančnými príspevkami bol a je žalobca. V ďalšom uviedol, že skutočnosť, že za porušenia žalovaného nebola uložená pokuta nie je relevantná k samotnému záveru kontrolného orgánu - Úradu pre verejné obstarávanie, že žalovaný nedostatočne aplikoval ustanovenia zákona o verejnom obstarávaní. Žalovaným spomínaná správa o zistenej nezrovnalosti č. N21001171 zo dňa 16.12.2010, z obsahu ktorej vyplýva, že k správnomu deliktu nemohlo dôjsť, nemá voči dôvodnosti uplatneného nároku relevanciu. Predmetná je v danom súdnom konaní Správa o zistenej nezrovnalosti č. N21100697/S01 zo dňa 26.07.2011 súvisiaca s posúdením oprávnenosti nákladov žalovaného, týkajúca sa Záverečnej žiadosti žalovaného o platbu (refundáciu). Náklady na realizáciu projektu, ak sa ukázali ako oprávnené a zákonné, mohli byť podľa Zmluvy refundované, a to na základe žiadostí žalovaného predkladaných počas platnosti Zmluvy/realizácie projektu a priebežne posudzovaných. Predmetom súdneho konania nie je posúdenie „správneho deliktu“, ale porušenie zmluvných záväzkov a z toho vzniknutého nároku žalobcu. Námietka premlčania nároku žalobcu je bezpredmetná, nakoľko podľa čl. 10 bod 6 Všeobecných obchodných podmienok (a v spojení so Správou o zistenej nezrovnalosti č. N21100697/S01) bol žalovaný povinný vrátiť finančné prostriedky v súlade so Žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov č. 27140130015/Z05 do 50 kalendárnych dní od doručenia žiadosti, t.j. do 29.08.2011.

8. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 05.12.2016 uvádza, že po zúčtovaní poslednej zálohovej platby v súlade so Zmluvou o poskytnutí NFP, Sociálna implementačná agentúra poslala na základe čiastkovej predbežnej správy vládneho auditu zo strany Správy finančnej kontroly Bratislava (29.01.2010 - 18.06.2010) žalovanému už dňa 16.12.2010 žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov z dôvodu vzniku nezrovnalosti, pričom celková suma, týkajúca sa nezrovnalosti v rámci verejného obstarávania bola 5.840,38 Eur, rovnako ako v žiadosti zo dňa 26.07.2011. Tu opätovne žalovaný poukázal na premlčanie žalobného nároku.

9. Žalobcom namietaná správa z vládneho auditu zo dňa 15.07.2010 a správa o zistenej nezrovnalosti č. 21001171 zo dňa 16.12.2010 o tom, že táto správa nemá voči dôvodnosti uplatneného nároku relevanciu, žalovaný uviedol, že sa jedná o jednu z kľúčových skutočností, nakoľko na základe tejto predbežnej správy poslal žalobca listom zo dňa 16.12.2010 „Oznámenie o vzniku nezrovnalosti, zaslanie žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov a zaslanie správy o vzniknutej nezrovnalosti“. Následne Správa finančnej kontroly Bratislava na základe analýzy výsledkov vládneho auditu A321 (29.01.2010 - 18.06.2010) urobila rozhodnutie vo veci samej a oznámila žalobcovi, že správne konanie vo veci porušenia finančnej disciplíny nebude začaté. Opätovne poukázal na list Sociálnej implementačnej agentúry zo dňa 30.05.2011, ktorým žalovanému oznámila, že zaslanie správy o vzniknutej nezrovnalosti zo dňa 16.12.2010 má považovať za bezpredmetné a nemusí vrátiť žiadne finančné prostriedky. Z uvedeného vyplýva, že nezrovnalosť vrátane predmetného verejného obstarávania ako nezrovnalosti, za ktorú žiadala vrátiť sumu v celkovej výške 5.840,38 Eur už listom zo dňa 16.12.2010 považovala za bezpredmetnú a zrušenú. Žalobca v žalobe uvádza, že Sociálna implementačná agentúra poslala dňa 26.07.2011 list, ktorým znova oznámila, že na základe výsledkov vládneho auditu A321 bolo

konštatované porušenie § 35 ods. 7 zákona o verejnom obstarávaní. Na základe toho Sociálna implementačná agentúra žalovanému opäť zaslala žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov v celkovej výške 5.840,36 Eur (suma na vrátenie 5.548,34 Eur, vlastné zdroje prijímateľa 292,02, celková suma 5.840,36 Eur), rovnako ako v žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 16.12.2010, týkajúcej sa predmetného verejného obstarávania. Na záver žalovaný zdôraznil, že žalobca sa nikdy nepokúsil vyriešiť spor inak ako vrátením finančných prostriedkov (podľa názoru žalovaného neoprávnene) hoci je oprávnené očakávať, že mohol využiť znenie uvedené v dokumente Systém riadenia štrukturálnych fondov Kohézneho fondu na programové obdobie 2007 - 2013, bod 76, ktorý uvádza, že v špecifických prípadoch je RO oprávnený nevylúčiť z financovania výdavky súvisiace s kontrolovaným obstarávaním, aj keď bolo identifikované porušenie zákona o verejnom obstarávaní, ktoré nemohlo ovplyvniť výsledok verejného obstarávania, ak príslušné vylúčenie z financovania by bolo neprimerane prísne.

10. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie dňa 04.05.2018, na ktorom žalobca uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava žaloby a písomných vyjadrení.

11. Žalovaný vo svojom prednese zotrval na skutočnostiach, ktoré uvádzal vo svojich písomných vyjadreniach. Poukázal na to, že Sociálna implementačná agentúra musí niesť zodpovednosť za svoje rozhodnutie, ktorým bolo schválené verejné obstarávanie. Žalovaný nemal inú možnosť ako toto verejného obstarávania realizovať v schválenej podobe. Na základe predbežnej správy z vládneho auditu Sociálna implementačná agentúra už dňa 16.12.2010 v správe o zistenej nezrovnalosti č N2100 1171 žiadala žalovaného vrátiť prostriedky za údajné nezrovnalosti celkom vo výške 16.264,07 Eur, pričom osobitne za verejné obstarávanie žiadala vrátiť celkovo 5.840,36 Eur, t. j. 5.548,34 Eur bez vlastných zdrojov, čiže rovnako ako v žiadosti zo dňa 26.07.2011, v ktorej za tú istú nezrovnalosť opakovane žiada vrátiť rovnakú čiastku. Toto považuje žalovaný za relevantné z hľadiska premlčania uplatneného nároku žalobcom.

12. Súd vo veci vykonal dokazovanie z predložených listinných dôkazov: Zmluva o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. 27140130029/2008 zo dňa 06.10.2008, Príloha č. 1 - Všeobecné zmluvné podmienky k uvedenej zmluve, Dodatok č. 1 zo dňa 31.10.2008, Dodatok č. 2 zo dňa 16.01.2009, Dodatok č. 3 zo dňa 07.04.2009, Dodatok č. 4 zo dňa 15.06.2009, Dodatok č. 5 zo dňa 13.11.2009, Žiadosť o platbu zo dňa 19.11.2008, Žiadosť o platbu zo dňa 06.05.2009, Žiadosť o platbu zo dňa 04.08.2009, Žiadosť o platbu zo dňa 28.08.2009, Potvrdenia o úhradách zo štátnej pokladnice, Správa z vládneho auditu č. A 321 zo dňa 15.07.2010, Správa o zistenej nezrovnalosti zo dňa 26.07.2011, Podanie - Zaslanie Správy o zistení nezrovnalosti a žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 26.07.2011, Výzva na zaplatenie zo dňa 14.02.2013, Odpoveď na list zo dňa 05.03.2013 zo dňa 10.01.2014, Opätovná výzva na zaplatenie zo dňa 24.04.2015, Odpoveď na list zo dňa 14.02.2013 - Výzva na zaplatenie, Odpoveď na list Opätovná výzva na zaplatenie zo dňa 24.04.2015, zo dňa 05.05.2015, Oznámenie o vzniku nezrovnalosti, zaslanie žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov a zaslanie Správy o vzniknutej nezrovnalosti zo dňa 16.12.2010, Správa o zistenej nezrovnalosti zo dňa 16.12.2010, Odpoveď na list zo dňa 05.05.2015, Oznámenie o nezačatí správneho konania zo dňa 19.05.2011, Postúpenie aktualizovanej správy o zistených nezrovnalostiach zo dňa 30.05.2011, Správa o zistenej nezrovnalosti zo dňa 20.05.2011, Vyjadrenie k žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov a k správe o vzniknutej nezrovnalosti zo dňa 13.01.2011 a zistil nasledovný skutkový stav:

13. Žalobca so žalovaným uzatvorili v zmysle § 269 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej už len „ObZ“) a v zmysle § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov dňa 06.10.2008 Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. Z2714013001501, kód ITMS 2714013315, pre projekt s názvom „Európa, občania a pekná staroba“ s celkovými oprávnenými výdavkami na realizáciu projektu v sume 150.321,58 Eur. Žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému nenávratný finančný príspevok do výšky 142.805,50 Eur, čo predstavuje 95% z celkových oprávnených výdavkov a žalovaný si mal zabezpečiť vlastné zdroje financovania projektu vo výške 5% z celkových oprávnených výdavkov. Žalovaný sa zaviazal poskytnúť nenávratný finančný príspevok prijať a použiť ho v súlade s podmienkami stanovenými v Zmluve a k riadnej a včasnej realizácii projektu. Žalobca poskytol žalovanému na základe jeho žiadostí sumu finančných prostriedkov vo výške 134.237,19 Eur.

14. Za účelom získania uistenia o oprávnenosti výdavkov v rámci Operačného programu Zamestnanosť a sociálna inklúzia podľa č. 62 nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1260/1999, bol vykonaný vládny audit A321 za obdobie od 01.01.2007 do 31.12.2009, s dátumom vypracovania správy dňa 15.07.2010. Vládny audit konštatoval pri projekte 27140130015 štyri nedostatky. Na základe výsledkov auditu bola na žiadosť MPSVR SR - Sociálna implementačná agentúra vypracovaná Správa o zistenej nezrovnalosti zo dňa 16.12.2010, ktorá na str. 2 popisuje všetky štyri nezrovnalosti - výška neoprávneného výdavku za prenájom je 3.584,94 Eur; za lektorskú činnosť 2.433,48 Eur; za lektorskú činnosť 5.840,36 Eur a za notebook 3.621,59 Eur.

15. Správa finančnej kontroly Bratislava svojim listom zo dňa 19.05.2011 informovala Sociálnu implementačnú agentúru, že dňa 23.02.2011 jej bola doručená dokumentácia k projektu žalovaného. Ako orgán kompetentný v zmysle zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy v znení neskorších predpisov na správne konanie konštatovala, že po doplnení všetkých relevantných podkladov, nevyhnutných pre posúdenie zistených nezrovnalostí, uvedených v Správe o zistenej nezrovnalosti N21001171 a vykonaní analýzy dospela k záveru, že správne konanie vo veci porušenia finančnej disciplíny nebude začaté. V súvislosti s nedostatkom 3) uviedla, že vyvodenie zodpovednosti a postih v oblasti verejného obstarávania nie je v jej kompetencii. Preto zaslala oznámenie s konkrétnym uvedením zistených nedostatkov vo verejnom obstarávaní na Úrad pre verejné obstarávanie, ktorý vo svojej odpovedi zo dňa 22.02.2011 konštatoval, že síce došlo k porušeniu § 99 ods. 1 písm. b), § 9 ods. 2 a § 35 ods. 7 zákona č. 25/2006 Z. z., čo by mohlo byť postačujúcim podkladom pre vyvodenie zodpovednosti podľa § 149 citovaného zákona, ale z hľadiska závažnosti zistených nedostatkov a ich následkov predmetný orgán dospel k záveru, že zistené nedostatky nenapĺňajú žiadnu zo skutočností pre správny delikt.

16. Slovenská implementačná agentúra informovala žalovaného listom zo dňa 30.05.2011, že jej bola doručená aktuálna Správa o zistenej nezrovnalosti v projekte žalovaného od Správy finančnej kontroly Bratislava. Nezrovnalosť bola nepotvrdená a následne zrušená v systéme ITMS. Z tohto dôvodu mal žalovaný žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov a zaslanie správy o vzniknutej nezrovnalosti zo dňa 16.12.2010 za bezpredmetnú. Prílohou bola Správa zo dňa 20.05.2011, ktorej obsah, týkajúci sa nezrovnalostí bol totožný so Správou zo dňa 16.12.2010.

17. Dňa 26.07.2011 zaslala Sociálna implementačná agentúra žalovanému Správy o zistení nezrovnalosti a žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov. Uviedla, že na základe výsledkov vládneho auditu A321 (a tiež vládneho auditu A394, K2502, ktorého predmetom bolo okrem iného aj overenie splnenia prijatých opatrení a odporúčaní na odstránenie nedostatkov z predchádzajúceho vládneho auditu A 321) bolo konštatované porušenie § 35 ods. 7 zákona č. 25/2006 Z. z.. Úrad pre verejné obstarávanie toto zistenie potvrdil, pričom identifikoval aj ďalšie porušenia, a to porušenie § 99 ods. 1 písm. b) a § 9 ods. 2 a) predmetného zákona. Popis nezrovnalosti N21100697/S01 uvedený v Správe zo dňa 26.07.2011: „Prijímateľ uplatnil vo výzve na predloženie ponúk protiprávne kritéria (napr. povinnosť mať už zriadenú spoločnosť alebo zástupcu v krajine alebo regióne, ako aj stanovenie príliš špecifických technických noriem, ktoré zvýhodňujú jediný subjekt) a pri vyhodnotení ponúk použil prijímateľ nezákonné kritériá vyhodnotenia ponúk (napr. použitie podmienok účasti, kritéria výberu záujemcov na hodnotenie ponuky, ...)“. V správe je uvedený dátum zistenia nezrovnalosti 06.07.2010, neoprávnený výdavok bez vlastných zdrojov 5.548,34 Eur, celková suma za všetky zdroje 5.840,36 Eur.

18. Podľa § 1 zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej len „zákon o pomoci a podpore“), tento zákon upravuje v oblasti systému riadenia a kontroly prostriedkov poskytovaných z fondov Európskej únie^{1a}) a prostriedkov štátneho rozpočtu určených na financovanie spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie (ďalej len „pomoc“) a prostriedkov poskytovaných z fondov Európskej únie a prostriedkov štátneho rozpočtu určených na financovanie spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie (ďalej len „podpora“) pre programové obdobie 2007 - 2013 a poskytovanie podpory podľa osobitného predpisu a v oblasti ochrany finančných záujmov Európskej únie (ďalej len „ochrana finančných záujmov“).

19. Podľa § 15 ods. 1 zákon o pomoci a podpore, pomoc a podpora sa poskytuje prijímateľovi na základe zmluvy uzavretej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka.

20. Podľa § 24 ods. 1 prvá veta zákona o pomoci a podpore, ak má prijímateľ povinnosť vrátiť príspevok alebo jeho časť, vysporiadanie finančných vzťahov sa vykoná podľa § 27 až 28a a za podmienok a spôsobom uvedeným v zmluve alebo v rozhodnutí o schválení žiadosti podľa § 12 ods. 1.

21. Podľa § 24b ods. 1 zákona o pomoci a podpore, kontrolu projektu vykonáva riadiaci orgán. Riadiaci orgán môže poveriť výkonom kontroly projektu právnickú osobu, ktorá má odborné, personálne a materiálne predpoklady na výkon tejto kontroly; tým nie je dotknuté ustanovenie § 7 ods. 3.

22. Podľa § 24b ods. 2 zákona o pomoci a podpore, kontrolou projektu riadiaci orgán overuje

- a) plnenie podmienok poskytnutia pomoci a podpory,
- b) súlad platby a súvisiacej dokumentácie s osobitnými predpismi, 62d) medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná a na základe ktorých sa Slovenskej republike poskytujú prostriedky zo zahraničia a uzatvorenými zmluvami podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka,
- c) hospodárnosť, efektívnosť, účinnosť a účelnosť použitia pomoci a podpory.

23. Podľa § 26 ods. 2 zákona o pomoci a podpore, riadiaci orgán, platobná jednotka, certifikačný orgán, orgán auditu, spolupracujúci orgán a prijímateľ sú povinní predchádzať vzniku nezrovnalostí a v prípade ich vzniku sú povinní bezodkladne prijať nápravné opatrenia.

24. Podľa § 26 ods. 3 zákona o pomoci a podpore, ak riadiaci orgán zistí nezrovnalosť z vlastného podnetu alebo iného podnetu, je povinný vypracovať a predložiť správu o zistenej nezrovnalosti certifikačnému orgánu, platobnej jednotke a prijímateľovi.

25. Podľa § 27 ods. 1 zákona o pomoci a podpore, finančnú opravu môže vykonať riadiaci orgán, certifikačný orgán alebo orgán auditu pred ukončením operačného programu.

26. Podľa § 27 ods. 2 zákona o pomoci a podpore, finančná oprava sa vykoná na ťarchu subjektu, ktorý nezrovnalosť spôsobil.

27. Podľa § 27 ods. 3 zákona o pomoci a podpore, vysporiadanie finančných vzťahov po vykonaní finančnej opravy voči prijímateľovi sa vykoná podľa § 27a, 28 a 28a.

28. Podľa § 28 ods. 8 zákona o pomoci a podpore, ak má prijímateľ povinnosť vrátiť príspevok alebo jeho časť a nevyvsporiadal ho z vlastnej iniciatívy vrátením alebo nenavrhol vzájomné započítanie, vykonanie vzájomného započítania navrhne podľa odseku 4 riadiaci orgán alebo ho riadiaci orgán prostredníctvom žiadosti o vrátenie vyzve na vrátenie príspevku alebo jeho časti. V tomto prípade prijímateľ vráti prostriedky Európskej únie schválené certifikačným orgánom na osobitný účet ministerstva financií vedený v Štátnej pokladnici. Prostriedky Európskej únie neschválené certifikačným orgánom a prostriedky štátneho rozpočtu vráti do rozpočtu príslušnej platobnej jednotky podľa osobitného predpisu. Ak prijímateľ nevráti príspevok alebo jeho časť na základe výzvy podľa prvej vety alebo neuzavrie s riadiacim orgánom dohodu o splátkach podľa § 28a, alebo ak riadiaci orgán nepostupuje podľa § 27a ods. 2 alebo ods. 4, riadiaci orgán postupuje podľa osobitného predpisu.

29. Podľa bodu 1.3 Zmluvy o NFP: „Poskytovateľ a Prijímateľ uzatvárajú v zmysle § 269 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov a v zmysle § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a zmene a doplnení niektorých zákonov medzi sebou túto zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku.“

30. Podľa bodu 3.7 Zmluvy o NFP: „Prijímateľ berie na vedomie, že NFP, a to aj každá jeho časť je finančným prostriedkom vyplateným zo štátneho rozpočtu SR. Na kontrolu a vládny audit použitia týchto finančných prostriedkov, ukladanie a vymáhanie sankcií za porušenia finančnej disciplíny sa vzťahuje režim upravený v právnych predpisoch ES a SR (najmä zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy v znení neskorších predpisov, zákon č. 440/2000 Z. z. o správach finančnej kontroly v znení neskorších predpisov, zákon č. 502/2001 Z. z. o finančnej kontrole a vnútornom audite v znení neskorších predpisov). Prijímateľ berie na vedomie, že podpisom tejto Zmluvy je povinný dodržiavať Systém finančného riadenia štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu na programové

obdobie 2007-2013 a Systém riadenia štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu na programové obdobie 2007-2013.“

31. Podľa čl. 10 ods. 1 Všeobecných zmluvných podmienok, Prijímateľ je povinný

d) ak to určí Poskytovateľ, vrátiť NFP alebo jeho časť, ak Prijímateľ porušil povinnosti uvedené v Zmluve a porušenie povinnosti znamená nezrovnalosť podľa článku 2 odseku 7 Nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006,

e) ak to určí Poskytovateľ, vrátiť NFP alebo jeho časť, ak pri realizácii aktivít Projektu Prijímateľ porušil iné právne predpisy SR alebo ES.

32. Podľa čl. 10 ods. 4 Všeobecných zmluvných podmienok, povinnosť vrátenia NFP alebo jeho časti alebo príjmu (podľa ods. 1 písm. i) tohto článku VZP), ako aj v prípade postupu podľa poslednej vety ods. 3 tohto článku VZP jeho rozsah stanoví Poskytovateľ v Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov, ktorú zašle Prijímateľovi.

33. Podľa čl. 10 ods. 6 prvá veta Všeobecných zmluvných podmienok, Prijímateľ je povinný odvieť výnos, resp. vrátiť NFP alebo jeho časť alebo príjem uvedený v ŽoV do 50 (slovom päťdesiatich) dní odo dňa doručenia ŽoV.

34. Podľa § 269 ods. 2 ObZ účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

35. Súd po preskúmaní žaloby a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná.

36. Súd prvej inštancie konštatoval, že v danom prípade sporové strany uzatvorili medzi sebou nepomenovanú zmluvu, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý nenávratný finančný príspevok na realizáciu aktivít projektu, ktorý bol predmetom schválenia žiadosti o nenávratný finančný príspevok, pričom projekt žalovaného bol spolufinancovaný Európskym sociálnym fondom. Vzhľadom k tomu, že právne vzťahy sporových strán sa riadili nielen Obchodným zákonníkom, ale aj zákonom o pomoci a podpore a zákonom č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy (ďalej len „zákon č. 523/2004 Z.z.“) a v danom prípade išlo o poskytovanie verejných finančných prostriedkov, žalobcovi ako poskytovateľovi vznikla povinnosť kontroly efektívnosti a účelnosti použitia poskytnutých finančných prostriedkov. V prípade vyplatenia platby na základe nepravých alebo nesprávnych údajov, by došlo k porušeniu finančnej disciplíny podľa zákona č. 523/2004 Z.z.. Na základe týchto skutočností možno vyvodiť zmiešaný charakter zmluvného vzťahu, s prvkami súkromnoprávnej povahy, ako aj s prvkami verejnoprávnej povahy.

37. Medzi sporovými stranami bola predovšetkým spornou otázka, na základe akej nezrovnalosti, zistenej ktorým vládnym auditom, bol žalobcom uplatnený nárok touto žalobou, a to s poukazom na vznesenú námietku premičania žalovaným. Žalovaný tvrdil, že žalobca vychádzal zo skutočností zistených auditom A321, pričom nezrovnalosti uvedené v Správe N21001171/S06, boli vyhodnotené Správou finančnej kontroly s poukazom na závery Úradu pre verejné obstarávanie, ktorý síce konštatoval, že došlo k porušeniu zákona č. 25/2006 Z. z., ale z hľadiska závažnosti zistených nedostatkov a ich následkov nenaplnili žiadnu zo skutočností pre správny delikt, ako nepotvrdené a správny orgán správne konanie nezačal. Slovenská implementačná agentúra následne informovala žalovaného listom zo dňa 30.05.2011, že jej bola doručená aktuálna Správa o zistenej nezrovnalosti v projekte žalovaného od Správy finančnej kontroly Bratislava. Nezrovnalosť bola nepotvrdená a následne zrušená v systéme ITMS. Preto nežiadala vrátiť finančné prostriedky.

38. Súd preskúmal obe Správy, na ktoré sa sporové strany odvolávajú, nakoľko žalobca predložil súdu ako prostriedok procesného útoku Správu N21100697/S01, na základe výsledkov vládneho auditu A321 (a tiež vládneho auditu A394, K2502, ktorého predmetom bolo okrem iného aj overenie splnenia prijatých opatrení a odporúčaní na odstránenie nedostatkov z predchádzajúceho vládneho auditu A 321). Popis oboch nezrovnalostí je uvedený pod. 16 a 18. rozsudku. Súd konštatuje, že žalobca si uplatňuje nárok na základe pochybenia, ktorého obsah sa nezohoduje s nezrovnalosťou uvedenou v Správe N21001171/S06, zhodujú sa len sumy, ktoré boli predmetom žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 16.12.2010 a žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 09.08.2011. Súd dospel k záveru, že

sa nejednalo o rovnakú nezrovnalosť. Žalobca si uplatnil právo na finančnú opravu podľa § 27 zákona o pomoci a podpore, čím vznikla žalovanému povinnosť vrátiť časť nenávratného finančného príspevku.

39. Podľa § 391 ods. 1 ObZ, pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

40. Podľa § 397 ObZ, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

41. Nakoľko Správy o zistených nezrovnalostiach zo dňa 16.12.2010 a zo dňa 26.07.2011 nezakladajú rovnaké práva a nejedná sa o totožné právne nároky, premlčujú sa v rôznom čase. V súlade s čl. 10 bod 6 Všeobecných obchodných podmienok bol žalovaný povinný vrátiť finančné prostriedky v súlade so žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov č. 27140130015/Z05 do päťdesiatich kalendárnych dní, t. j. do 29.08.2011. Nakoľko žalovaný v tejto lehote neplnil, dostal sa do omeškania, a súd priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania od 30.08.2011. Žalobou uplatnený nárok bol súdu doručený dňa 05.08.2015, čiže v premlčacej dobe.

42. O trovách konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 v spojení 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). V konaní plne úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

43. Proti tomuto rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal žalovaný. Poukázal na skutočnosť, že podanou žalobou sa žalobca domáha zaplata 5.548,34 Eur s prísl. z titulu výsledku vládneho auditu A321, vykonaného dňa 29.01.2010 do 18.06.2010, kde bolo konštatované porušenie ustanovenia § 35 ods. 7 zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Žalovaný až na základe explicitného súhlasu a schválenia žalobcu (orgánom Sociálna implementačná agentúra) pristúpil k realizácii verejného obstarávania v dobrej viere, že je v súlade so všetkými predpismi, že neporušuje zákon a najmä neporušuje žiadne zmluvné podmienky. Zdôraznil, že je nesporné, že žalovaný naplnil všetky podmienky vyplývajúce zo zmluvného vzťahu ako aj zo zákona, pretože sám žalobca po kontrole rozhodol, že toto verejné obstarávanie je v súlade so Zákonom o verejnom obstarávaní a má sa realizovať. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 24.08.2016 v bode 5 uvádza: Predmetom súdneho konania nie je posúdenie „správneho deliktu“, ale porušenie zmluvných záväzkov a z toho vzniknutého nároku navrhovateľa. Zdôraznil, že žalobca si uplatňuje nárok v zmysle obchodného práva, kedy nie je zrejmé, ako sa súd vysporiadal s týmto uplatneným nárokom, nakoľko jedna zmluvná strana nenesie za svoje rozhodnutia, podľa ktorých musel žalovaný postupovať, žiadnu zodpovednosť. Žalobca rozhodol, že verejné obstarávanie je v súlade so Zákonom o verejnom obstarávaní, a že sa má realizovať, napriek tomu bol žalovaný vyzvaný na úhradu určitej sumy s poukazom na audit A321, následne žalobca uviedol, že žiadnu sumu nemá vrátiť. Na základe toho istého dokumentu (audit 321) žalobca opätovne vyzval žalovaného na úhradu peňažných prostriedkov, napriek tomu, že už predtým rozhodol, že má považovať všetky sporné nároky za bezpredmetné.

44. Žalovaný zdôraznil, že súd v odôvodnení rozhodnutia sa vôbec nezaoberal predmetnými skutočnosťami. Práve naopak, rozhodnutie o priznaní nároku na vrátenie sumy je nedostatočne odôvodnené. Súd len konštatuje v bode 23 posledná veta odôvodnenia Rozsudku, že žalobca si uplatnil právo na finančnú opravu podľa § 27 zákona o pomoci a podpore, čím vznikla žalovanému povinnosť vrátiť časť nenávratného finančného príspevku. Má za to, že takýto záver je arbitrárny, s ktorým sa žalovaný nestotožňuje, tento považuje v celom rozsahu za nesprávny.

45. Má za to, že absentuje aj vykonanie dokazovania, a toto je odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a) až f) CSP.

46. Žalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že nie je zrejmé, na základe čoho konajúci súd rozhodol, že si žalobca uplatnil právo na finančnú opravu podľa ust. § 27 Zákona o pomoci a podpore, čím mala vzniknúť žalovanému povinnosť vrátiť časť nenávratného finančného príspevku. Žalobca si uplatnil svoj nárok na základe zmluvného porušenia v súlade s obchodným právom, kedy jednoznačne pre vylúčenie pochybností niekoľkokrát uviedol, že uplatňovaný nárok na súde nie je posúdením správneho deliktu. Poukázal na to, že podľa ust. § 27 Zákona o pomoci a podpore:

- 1) Finančnú opravu môže vykonať riadiaci orgán, certifikačný orgán alebo orgán auditu pred ukončením operačného programu.
- 2) Finančná oprava sa vykoná na ťarchu subjektu, ktorý nezrovnalosť spôsobil.
- 3) Vysporiadanie finančných vzťahov po vykonaní finančnej opravy voči prijímateľovi sa vykoná podľa § 27a, § 28 a § 28a.

Mal za to, že konajúci súd sa nevysporiadal s uvedeným, kedy mal žalobca postupovať v súlade s ust. § 27a a predložiť podnet kontrolnému orgánu na preskúmanie. Žalobca tak postupoval pri prvej Správe a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 16.12.2010, ale nie pri Správe zo dňa 26.07.2011. Zdôraznil, že nie je zrejmé, prečo žalobca nepostupoval rovnako aj pri druhej Správe zo dňa 26.07.2011, najmä s poukazom na závery súdu, v ktorých konštatuje v bode 23 odôvodnenia Rozsudku, že žalobca si uplatňuje nárok na základe pochybenia, ktorého obsah sa nezhoduje s nezrovnalosťou uvedenou v Správe N21001171/S06, zhodujú sa len sumy, ktoré boli predmetom žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 16.12.2010 a žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 09.08.2011. Súd dospel k záveru, že sa nejednalo o rovnakú nezrovnalosť. Keďže sa vec nedostala do štádia správneho konania, nemôže dôjsť pri realizácii oprávnení a povinností zmluvných strán zo Zmluvy o nenávratnom finančnom príspevku k autoritatívnemu zásahu žalobcu do právnej sféry žalovaného takým spôsobom, ktorý by mohol znamenať ukrátenie žalovaného na jeho právach.

47. Súd vo svojom odôvodnení odkazuje postup v súlade s článkom 10 bod 6 Všeobecných obchodných podmienok, ktorý ale odkazuje na dohodnutý postup medzi zmluvnými stranami v prípade vzniku nároku, súd ale neskúmal či vôbec nárok vznikol v súlade s obchodným právom tak, ako si ho uplatňuje žalobca. Žalobca sa prezentuje vo svojich vyjadreniach, že je bežné, že súdy rozhodujú v súlade s obchodným právom, zároveň uvádza, že predmetom súdneho konania je porušenie zmluvných záväzkov. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 30.08.2017 uviedol a odcitoval niekoľko rozhodnutí súdov, kde poukázal na rozhodnutia súdov založené na iných skutkových okolnostiach, a to na uplatňovaných nárokoch prijímateľov, ktoré v spore žiadali priznanie finančných prostriedkov t. j. poskytovateľ bol žalovaným, v tomto spore je poskytovateľ žalobcom. Uvedený spor nie je totožný ani obdobný s predloženými rozhodnutiami. Žalovaný zdôraznil, že rozhodovacia prax súdov nepovažuje Správu o zistenej nezrovnalosti v spojení so žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov za rozhodnutie orgánu verejnej moci - individuálnym správnym aktom, ktorý by zakladal, menil alebo rušil práva a povinnosti žalovaného alebo sa ich priamo dotýkal. Predstavuje len akúsi prípravnú fázu riešenia zistenej finančnej nezrovnalosti, ktorá môže viesť k dohode zmluvných strán alebo k správne konaniu, v ktorom bude mať žalovaný ako účastník konania všetky procesné práva určené na to, aby sa zodpovedajúcim spôsobom bránil proti tvrdeniam o protiprávnom použití NFP, k žiadnym z týchto možností žalobca nepristúpil. Súd prvej inštancie sa s uvedeným nevysporiadal, podľa názoru žalovaného, práve naopak, konštatoval porušenie u žalovaného v súlade s verejným právom a autoritatívnym konaním žalobcu, napriek tomu, že nenahliadal na predmet sporu v súlade s obchodným právom, keďže si žalobca uplatňuje nárok v súlade s obchodným právom.

48. Poukázal na Rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 1Sžfk/54/2017. Poukázal na to, že súd určil začiatok plynutia premlčacej doby dňom 29.08.2011 v súlade s čl. 10 bod 6 Všeobecných zmluvných podmienok. Podľa článku 10 bod 6: Prijímateľ je povinný vrátiť NFP alebo jej časť, príjem alebo výnos uvedený v ŽoV do 50 dní odo dňa doručenia žiadosti o vrátenie. V prípade, že prijímateľ túto povinnosť nespĺní, poskytovateľ oznámi porušenie finančnej disciplíny príslušnej správe finančnej kontroly. Súd uviedol v odôvodnení rozhodnutia len citáciu prvej vety, napriek skutočnosti, že druhá veta sa viaže logickým sledom na prvú vetu, pretože zmluvne určuje postup žalobcu v prípade ak prijímateľ neuhradí predmetnú sumu. Žalobca neoznámil príslušnej správe finančnej kontroly nezrovnalosti uvedené v druhej Správe o zistenej nezrovnalosti zo dňa 26.07.2011 a zároveň neoznámil príslušnej správe finančnej kontroly, že žalovaný po 50 dňoch od doručenia žiadosti o vrátenie zo dňa 26.07.2011 predmetnú sumu neuhradil, resp. žalobca neuvádza vo svojich vyjadreniach, že by takto konal.

49. Poukázal na to, že podľa ust. § 393 ods. 1 Obchodného zákonníka: Pri právach vzniknutých z porušenia povinnosti začína premlčacia doba plynúť dňom, keď bola povinnosť porušená, ak nie je pre premlčanie niektorých týchto práv ustanovená osobitná úprava.

50. Keďže Správa zo dňa 26.07.2011 sa odvoláva na výsledky vládneho auditu A321 a v samotnej Správe zo dňa 26.07.2011 žalobca uvádza, že dátum zistenia nezrovnalosti je deň 06.07.2010. Žalovaný opätovne vzniesol námietku premlčania.

51. Žalovaný zdôraznil, že podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR možno považovať Správu o zistení nedostatku len akýmsi oznámením žalobcu, že autoritatívne rozhodnutie správy finančnej kontroly v správnom konaní sa môže nepriaznivo prejavíť v právnej sfére žalovaného, žalobca ale nepostupoval v súlade so správnym právom a žaloval o zaplatenie sumy v súlade s obchodným právom.

52. Poukázal tiež na to, že rozsudok súdu prvej inštancie nie je riadne odôvodnený, čo je základné právo z hľadiska zachovania zásady spravodlivého súdneho konania. V odôvodnení rozsudku absentuje vysvetlenie, ako súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval súd za preukázané, ktoré nie, a ktoré dôkazy vykonal, a ako vec právne posúdil. Žalovaný sa s názorom konajúceho súdu nestotožňuje, tento je nesprávny resp. absentuje úplne, nakoľko konajúci súd vec nesprávne právne posúdil a zároveň nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

53. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Zdôraznil, že odôvodnenie rozsudku podáva ucelenú a dostatočne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky podstatné právne otázky nastolené v tomto konaní. Povinnosťou súdov nie je uvádzať, ako sa vysporiadať so všetkými tvrdeniami uvádzanými sporovými stranami v priebehu konania, ale má poukázať len na tie, ktoré považoval za opodstatnené z hľadiska svojho rozhodnutia. K dôvodnosti nároku súd zdôraznil, že sa k nemu riadne vyjadril vo svojom vyjadrení zo dňa 30.08.2017, kde svoju argumentáciu zároveň oprel o relevantné dôkazy. Súd prvej inštancie považoval argumentáciu za opodstatnenú ako vyplýva z odôvodnenia Rozsudku. Zdôraznil, že žalobca na základe príslušných podkladov vydal dňa 26.07.2011 Správu o zistenej nezrovnalosti N21100697/S01 spolu so Žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov, ktorou požadoval vrátenie časti NFP. Žalobca tak uplatnil právo na finančnú opravu (podľa §27 Zákona o pomoci a podpore), čím žalovanému vznikla povinnosť vrátiť časť NFP a zaplatiť v tunajšom konaní uplatnené právo. Keďže lehota splatnosti tohto práva uplynula podľa čl. 10 ods. 6 VZP a ani napriek opakovaným výzvam žalobcu žalovaný nezaplatil svoj dlh, žalobca si uplatnil predmetný nárok súdnou cestou. Žalovaný vo svojej argumentácii ignoruje oprávnenie príslušných orgánov vykonať opätovnú kontrolu dodržiavania pravidiel poskytnutia NFP (podľa bodu 3.7 Zmluvy o NFP, resp. čl. 12 VZP) a taktiež si žalovaný zamieňa administratívnu zodpovednosť s uplatňovaním súkromnoprávných nárokov. K námietke premlčania žalovaný opätovne uviedol, že žalovaný opätovne namietal v Odvolaní premlčanie s poukazom na existenciu skoršej správy o zistenej nezrovnalosti. Žalobca zdôraznil, že túto námietku žalovaného považuje za nepodstatnú a poukazuje na argumentáciu v časti B bodoch 4.1 až 4.3 vyjadrenia zo dňa 30.08.2017. Zdôraznil, že predmetné správy o zistených nezrovnalostiach nezakladajú rovnaké práva a nejedná sa o totožné právne nároky, pretože sa odlišujú čo do výšky dlhu, ako aj čo do jeho dôvodu a preto sa nemôžu premlčovať v rovnakom čase. Má za to, že nárok uplatnený v tomto konaní nie je premlčaný s poukazom na ustanovenie § 392 ods. 1 Obchodného zákonníka, keďže v čase podania žaloby ešte neuplynula doba splatnosti určená podľa ŽoVFP v zmysle čl. 10 ods. 6 Všeobecných zmluvných podmienok. V ostatnom odkázal na vyjadrenia pred súdom prvej inštancie.

54. K vyjadreniu žalobcu zaujal stanovisko žalovaný. Opätovne poukázal na všetky svoje odvolacie dôvody. Zdôraznil, že ustanovenie § 27 Zákona o pomoci a podpore uvádza jednoznačný mechanizmus pre postup, ako vykonať finančnú opravu voči prijímateľovi, kedy žalobca nepostupoval v súlade so zákonom o pomoci a podpore, teda nepostupoval na základe zákonného mechanizmu, ktorý je žalobca povinný dodržiavať, ale uplatnil si svoj nárok súdnou cestou v súlade s obchodným právom. S uvedenou skutočnosťou sa konajúci súd nijako nevysporiadal a nevysporiadal sa so skutočnosťou, prečo žalobca nepostupoval v súlade so zákonom o pomoci a podpore. V odôvodnení Rozsudku absentuje vysvetlenie, ako súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval súd za preukázané, ktoré nie, a ktoré dôkazy vykonal a ako vec právne posúdil. Žalovaný opätovne poukázal na skutočnosť, že uplatnenie si svojho nároku súdnou cestou je nezákonný postup. Mal za to, že poskytovateľ (žalobca) má zákonnú povinnosť postupovať voči prijímateľovi (žalovanému) v súlade so zákonom o pomoci a podpore a to nasledovne: Podľa zákona č. 528/2008 o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v súlade s ust. § 27 a nasledujúcich, ktorý určuje postup pre žalobcu, ako má vysporiadať finančné opravy. Žalobca takto nepostupoval a z uvedených dôvodov má byť jeho žaloba zamietnutá ako nedôvodná. Žalobca mal postupovať v súlade s ust. § 27a predmetného zákona a predložiť predmet kontrolnému orgánu na preskúmanie. Žalobca tak postupoval pri prvej Správe o žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 16.12.2010. Žalovaný poukázal v Odvolaní na rozhodovaciu prax súdov, ktorá nepovažuje Správu o zistenej nezrovnalosti

v spojení so žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov za rozhodnutie orgánu verejnej moci - individuálny správny akt, ktorý by zakladal, menil alebo rušil práva a povinnosti žalovaného alebo sa ich priamo dotýkal. Predstavil len akúsi prípravnú fázu riešenia zistenej finančnej nezrovnalosti, ktorá môže viesť k dohode zmluvných strán alebo k správne konaniu, v ktorom bude mať žalovaný ako účastník konania všetky procesné práva určené na to, aby sa zodpovedajúcim spôsobom bránil proti tvrdeniam o protiprávnom použití NFP, k žiadnym z týchto možností žalobca nepristúpil. K tomuto sa žalobca vôbec nevyjadril, rovnako sa tak súd prvej inštancie nevysporiadal s rozhodovacou praxou súdov, práve naopak, jednoducho konštatoval porušenie u žalovaného v súlade s verejným právom a autoritatívnym konaním žalobcu, napriek tomu, že nahliadal na predmet sporu v súlade s obchodným právom, keďže si žalobca uplatňuje nárok v súlade s obchodným právom. Takéto uplatňovanie si svojich nárokov prostredníctvom obchodného práva - návrhom na vydanie platobného rozkazu, je podľa názoru žalovaného nesprávne a nezákonné. Žalovaný zdôraznil, že žalobca mal predložiť predmet kontrolnému orgánu na preskúmanie, ako tak spravil pri Správe a neuplatňovať si svoj nárok žalobou na zaplatenie. Zdôraznil, že je nesporné, že žalovaný naplnil všetky podmienky, vyplývajúce zo zmluvného vzťahu ako aj zo zákona, pretože sám žalobca pri kontrole rozhodol, že toto verejné obstarávanie je v súlade so Zákonom o verejnom obstarávaní a má sa realizovať.

55. Súd v odôvodnení rozhodnutia sa vôbec nezaoberal predmetnými skutočnosťami a aplikáciou zákonných ustanovení, podľa ktorých mal žalobca postupovať.

56. Žalovaný opäť zdôraznil, že vec sa nedostala do štádia správneho konania, najmä nemôže dôjsť pri realizácii oprávnení a povinností zmluvných strán zo zmluvy o NFP k autoritatívnemu zásahu žalobcu do právnej sféry žalovaného takým spôsobom, ktorý by mohol znamenať ukrátenie žalovaného na jeho právach.

57. Podľa článku 10 bod 6: Prijímateľ je povinný vrátiť NFP alebo jeho časť, príjem alebo výnos uvedený v ŽoV do 50 dní. V prípade, že Prijímateľ túto povinnosť nesplní, Poskytovateľ oznámi porušenie finančnej disciplíny príslušnej správe finančnej kontroly. Žalobca neoznámil príslušnej správe finančnej kontroly nezrovnalosti uvedené v druhej Správe o zistenej nezrovnalosti zo dňa 26.07.2011 a zároveň neoznámil príslušnej správe finančnej kontroly, že žalovaný po 50 dňoch odo dňa doručenia žiadosti o vrátenie zo dňa 26.07.2011 predmetnú sumu neuhradil, resp. žalobca neuvádza vo svojich vyjadreniach, že by tak konal. Keďže Správa zo dňa 26.07.2011 sa odvoláva na výsledky vládneho auditu A321 a v samotnej Správe zo dňa 26.07.2011 žalobca uvádza, že dátum zistenia nezrovnalosti je deň 06.07.2010, žalovaný vznáša opätovne námietku premlčania. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol.

58. K stanovisku žalovaného zaslal svoje stanovisko opätovne žalobca. Opätovne zotrval na svojom predošlom vyjadrení. Zdôraznil, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, žiadal, aby bol tento zo strany odvolacieho súdu potvrdený. Pre doplnenie príkladom poukázal na súdne rozhodnutia z jeho praxe, kde priznali žalobcovi právo na vrátenie NFP voči prijímateľom v rámci civilného sporového konania, pričom v daných sporoch bol právny vzťah založený zmluvou o NFP obdobne ako v tunajšom konaní.

59. Krajský súd ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného a dospel k záveru, že odvolanie je nedôvodné. Súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 3 CSP bez nariadenia pojednávania, keď oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením.

60. Odvolací súd poukazuje aj na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

61. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie predmetnej veci a z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver.

62. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nedostatočne odôvodnené, že je nepreskúmateľné, a že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal so všetkými námietkami

zo strany žalovaného, odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie predmetné rozhodnutie dostatočne odôvodnil, zhodnotil všetky vykonané dôkazy. V súvislosti s touto námietkou žalovaného, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že podľa ustanovenia § 220 Civilného sporového poriadku, súdy sa pri odôvodnení rozsudku majú vyjadriť jasne a výstižne. Nie je povinnosťou súdov analyticky, hĺbkovo a sa zaoberať každým tvrdením sporových strán, resp. všetkými dôkazmi. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 3.7.2003, spis. zn. IV ÚS 115/03).

63. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia o opravnom konaní však nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument o opravnom prostriedku alebo iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevhodné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

64. Z obsahu spisu je nesporné, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená podľa ustanovenia § 269 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v zmysle § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení zákonov dňa 06.10.2008 Zmluva o poskytnutí nenávratného finančného prostriedku č. Z2714013001501, kód ITMS 2714013315 pre projekt s názvom „Európa, občania a pekná staroba“ s celkovými oprávnenými výdavkami na realizáciu projektu v sume 150.321,58 Eur. Žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému nenávratný finančný príspevok do výšky 142.805,50 Eur, čo predstavuje 95 % z celkových oprávnených výdavkov a žalovaný si mal zabezpečiť vlastné zdroje financovania projektu vo výške 5 % z celkových oprávnených výdavkov.

65. Je nesporné, že žalobca poskytol žalovanému na základe jeho žiadosti sumu finančných prostriedkov vo výške 134.237,19 Eur.

66. Za účelom získania umiestnenia oprávnenosti výdavkov v rámci Operačného programu Zamestnanosť a sociálna inklúzia, podľa č. 62 Nariadenia rady (ES) č. 1083/2006, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde a ktorým sa zrušuje Nariadenie ES č. 1260/1999, bol vykonaný vládny audit A321 za obdobie od 01.01.2007 do 31.12.2009, s dátumom vypracovania správy dňa 15.07.2010. Vládny audit konštatoval pri projekte 27140130015 štyri nedostatky. Na základe výsledkov auditu bola na žiadosť MPSVR SR - Sociálna implementačná agentúra vypracovaná Správa o zistenej nezrovnalosti zo dňa 16.12.2010, ktorá na str. 2 popisuje všetky štyri nezrovnalosti - výška neoprávneného výdavku za prenájom je 3.584,94 Eur, za lektorskú činnosť 2.433,48 Eur, za lektorskú činnosť 5.840,36 Eur a za notebook 3.621,59 Eur.

67. Správa finančnej kontroly Bratislava svojim listom zo dňa 19.05.2011 informovala Sociálnu implementačnú agentúru, že dňa 23.02.2011 jej bola doručená dokumentácia k projektu žalovaného. Ako orgán kompetentný v zmysle zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy v znení neskorších predpisov na správne konanie konštatovala, že po doplnení všetkých relevantných podkladov, nevyhnutných pre posúdenie zistených nezrovnalostí, uvedených v Správe o zistenej nezrovnalosti N21001171 a vykonaní analýzy dospela k záveru, že správne konanie vo veci porušenia finančnej disciplíny nebude začaté. Popis nezrovnalosti N21101171/S06 bol presne špecifikovaný v predmetnej správe. V súvislosti s nedostatkom 3) uviedla, že vyvodenie zodpovednosti a postih v oblasti verejného obstarávania nie je v jej kompetencii, preto zaslala oznámenie s konkrétnym uvedením zistených nedostatkov vo verejnom obstarávaní na Úrad pre verejné obstarávanie, ktorý vo svojej odpovedi zo dňa 22.02.2011 skonštatoval, že síce došlo k porušeniu § 99 ods. 1 písm. b), § 9 ods. 2 a § 35 ods.7 zákona č. 25/2006 Z.z., čo by mohlo byť postačujúcim podkladom pre vydanie zodpovednosti podľa § 149 citovaného zákona, ale z hľadiska závažnosti zistených nedostatkov a ich následkov predmetný orgán dospel k záveru, že zistené nedostatky nenapĺňajú žiadnu zo skutočností pre správny delikt. Slovenská implementačná agentúra informovala žalovaného listom zo dňa 30.05.2011, že jej bola doručená aktuálna Správa o zistenej nezrovnalosti v projekte žalovaného od Správy finančnej kontroly Bratislava. Z toho dôvodu mal žalovaný žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov a zaslanie správy o vzniknutej nezrovnalosti zo dňa 16.12.2010 za bezpredmetnú. Prílohou bola Správa zo dňa

20.05.2011, ktorej obsah, týkajúci sa nezrovnalostí bol totožný zo Správou zo dňa 16.12.2010. Dňa 26.07.2011 zaslala Slovenská implementačná agentúra žalovanému Správy o zistení nezrovnalostí a žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov. Uviedla, že na základe výsledkov vládneho auditu A321 a tiež vládneho auditu A394, K2502, ktorého predmetom bolo okrem iného aj overenie splnenia prijatých opatrení a odporúčaní na odstránenie nedostatkov z predchádzajúceho vládneho auditu A321 bolo konštatované porušenie § 35 ods. 7 zákona č. 25/2006 Z.z.. Úrad pre verejné obstarávanie toto zistenie potvrdil, pričom identifikoval aj ďalšie porušenia, a to porušenie § 99 ods. 1 písm. b) a § 9 ods. 2 a) predmetného zákona. Popis nezrovnalostí N21100697/S01 je v uvedenej Správe zo dňa 26.07.2011. Medzi sporovými stranami bola spornou otázkou otázka, na základe akej nezrovnalosti, zistenej vládny auditom bol žalobcom uplatnený nárok touto žalobou a to s poukazom na vznesenú námietku premlčania žalovaným. Žalovaný tvrdil, že žalobca vychádzal zo skutočností zistených auditom A321, pričom nezrovnalosti uvedené v správe N21001171/S06 boli vyhodnotené Správou finančnej kontroly s poukazom na závery Úradu pre verejné obstarávanie, ktorý síce konštatoval, že došlo k porušeniu zákona č. 25/2006 Z. z. ale z hľadiska závažnosti zistených nedostatkov a ich následkov tak ako bolo uvedené vyššie, nenaplnil žiadnu zo skutočností pre správny delikt ako nepotvrdené a správny orgán správne konanie nazačal. Slovenská implementačná agentúra následne informovala žalovaného listom zo dňa 30.05.2011, že jej bola doručená aktuálna Správa o zistenej nezrovnalosti v projekte žalovaného od Správy finančnej kontroly Bratislava. Nezrovnalosť však nebola nepotvrdená a následne zrušená v systéme ITMS. Preto nežiadala vrátiť finančné prostriedky. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade išlo o dve správy, na ktoré sa sporové strany odvolávajú, nakoľko žalobca predložil súdu ako prostriedok procesného útoku správu N21100697/S01 na základe výsledkov vládneho auditu A321(a tiež vládneho auditu A394, K2502, ktorého predmetom bolo okrem iného aj overenie splnenia prijatých opatrení a odporúčaní na odstránenie nedostatkov z predchádzajúceho vládneho auditu A 321). Popis oboch nezrovnalostí je presne uvedený v jednotlivých správach a súd prvej inštancie ich špecifikoval aj vo svojom odôvodnení rozsudku. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, že žalobca si uplatňuje nárok na základe pochybenia, ktorého obsah sa nezhoduje s nezrovnalosťou, uvedenou v správe N21001171/S06. Zhodujú sa len sumy, ktoré boli predmetom žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 16.12.2010 a žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 09.08.2011. Súd prvej inštancie dospel k správne názoru, že sa nejednalo o rovnakú nezrovnalosť a žalobca si uplatnil právo na finančnú opravu podľa § 27 Zákona o pomoci a podpore, čím vznikla žalovanému povinnosť vrátiť časť nenávratného finančného prostriedku. Nakoľko správy o zistených nezrovnalostiach zo dňa 16.12.2010 a zo dňa 26.7.2011 nezakladajú rovnaké práva a nejedná sa o totožné právne nároky, premlčujú sa v rôznom čase. Odvolací súd súhlasne ako súd prvej inštancie poukazuje na článok 10 bod 6) Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorých bol žalovaný povinný vrátiť finančné prostriedky v súlade so žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov č. 27140130015/Z05 do 50-tich kalendárnych dní, t. j. do 29.08.2011. Nakoľko žalovaný v tejto lehote neplnil, dostal sa do omeškania a súd mu priznal zákonný úrok z omeškania od 30.08.2011. Žalobou uplatnený nárok bol súdu doručený dňa 05.08.2015, t. j. v zákonnej premlčacej lehote. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, že uplatnený nárok nie je premlčaný.

68. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že Zákon č. 528/2008 o pomoci a podpore, poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v súlade s ustanovením § 27 a nasledujúcich jednoznačne určuje postup pre žalobcu ako má vysporiadať finančné opravy, a že žalobca nepostupoval v súlade so zákonom o pomoci a podpore a konajúci súd tak nesprávne právne posúdil vec, keď priznal tento nárok, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že podľa § 28 ods. 8 Zákona o pomoci a podpore, ak má prijímateľ povinnosť vrátiť príspevok alebo jeho časť a nevysporiada ho z vlastnej iniciatívy vrátením alebo nenavrhol vzájomné započítanie, vykonanie vzájomného započítania navrhne podľa ods. 4 riadiaci orgán alebo ho riadiaci organ prostredníctvom žiadosti o vrátenie vyzve na vrátenie príspevku, alebo jeho časti. V tomto prípade prijímateľ vráti prostriedky Európskej únie, schválené certifikačným orgánom na osobitný účet Ministerstva financií, vedený v Štátnej pokladnici. Prostriedky Európskej únie neschválené certifikačným orgánom a prostriedky Štátneho rozpočtu vráti do rozpočtu príslušnej platobnej jednotky podľa osobitného predpisu. Ak prijímateľ nevráti príspevok, alebo jeho časť na základe výzvy podľa prvej vety alebo neuzavrie s riadiacim orgánom dohodu o splátkach podľa § 28a alebo ak riadiaci organ nepostupuje podľa § 27a ods. 2 alebo ods. 4, riadiaci orgán postupuje podľa osobitného predpisu 68 (poznámka pod čiarou č. 68 uvádza napr. § 31 ods. 10 Zákona č. 523/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, § 123 CSP).

69. Podľa čl. 2 ods. 7 Nariadenia rady č. 1083/2006 na účely tohto nariadenia majú nasledujúce pojmy tento význam - nezrovnalosť, akékoľvek porušenie ustanovení práva spoločenstva, ktoré vyplýva z konania alebo opomenutia hospodárskeho subjektu, dôsledkom čoho je alebo by bolo poškodenie všeobecného rozpočtu Európskej únie zaťažením všeobecného rozpočtu neoprávnenou výdavkovou položkou.

70. Podľa bodu 1.3 Zmluvy o NFP poskytovateľ a prijímateľ uzatvárajú v zmysle § 269 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov v zmysle §20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách, verejnej správy a zmene a doplnení niektorých zákonov medzi sebou túto zmluvu o poskytovaní nenávratného finančného príspevku. Podľa bodu 3.7 o NFP prijímateľ berie na vedomie, že NFP ako aj každá jeho časť je finančným prostriedkom vyplateným zo štátneho rozpočtu SR. Na kontrolu a vládny audit použitia týchto finančných prostriedkov, ukladanie a vymáhanie sankcií za porušenie finančnej disciplíny sa vzťahuje režim upravený v právnych predpisoch ES SR (najmä zákon č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy v znení neskorších predpisov, zákon č. 440/2000 Z.z. o správach finančnej kontroly v znení neskorších predpisov, zákon č. 502/2001 Z.z. o finančnej kontrole a vnútornom audite v znení neskorších predpisov). Prijímateľ súčasne berie na vedomie, že podpisom tejto zmluvy je povinný dodržiavať systém finančného riadenia štrukturálnych fondov a kohézneho fondu na programové obdobie 2007 - 2013 a systém riadenia štrukturálnych fondov a kohézneho fondu na programové obdobie 2007 - 2013.

71. Podľa článku 10 ods. 1 písm. d) a e) Všeobecných zmluvných podmienok, tvoriacich prílohu č. 1 ako nedeliteľnú súčasť Zmluvy o NFP, prijímateľ je povinný, ak to určí poskytovateľ, vrátiť NFP alebo jeho časť, ak prijímateľ porušil povinnosti uvedené v zmluve a porušenie povinnosti znamená nezrovnalosť podľa článku 2 ods. 7 Nariadenia rady ES č. 1083/2006. Podľa písm. e), ak to určí poskytovateľ, vráti NFP alebo jeho časť, ak by realizácii aktivít projektu prijímateľ porušil iné predpisy Slovenskej republiky alebo iného spoločenstva.

72. Podľa článku 10 ods. 4 a 6 VSP: bod 4 - Povinnosť vrátenia NFP alebo jeho časti alebo príjmu podľa ods. 1 písm. a) až h) a ods. 2 tohto článku alebo povinnosti odvodu výnosu podľa ods. 1 písm. i) tohto článku VSP ako aj v prípade postupu podľa poslednej vety ods. 3 tohto článku VSP jeho rozsah stanoví poskytovateľ v žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov, ktorú zašle prijímateľovi. Prijímateľ je podľa bodu 6 povinný odvieť výnos, resp. vrátiť NFP alebo jeho časť alebo príjem uvedený v žiadosti o vrátenie do 50-tich dní odo dňa doručenia žiadosti o vrátenie.

73. Odvolací súd poukazuje na rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky, v zmysle ktorej právny vzťah založený zmluvou o nenávratnom finančnom prostriedku má súkromno-právnu povahu, avšak s prvkami verejného práva. Z rozhodovacej praxe ohľadom súkromno-právnej povahy je potrebné zdôrazniť, že povinnosť žalobcu vrátiť príspevok za daného stavu veci nevyplýva z napadnutého rozhodnutia, ale môže byť len dôsledkom odstúpenia od obchodnej zmluvy. Okamihom uzavretia zmluvy o poskytnutí NFP nadobudol vzťah medzi žalobcom a žalovaným súkromnoprávny charakter a prípadné nároky z neho je možné uplatňovať aj v civilnom konaní a nie prostredníctvom správneho súdnictva, tak ako to vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 01.07.2014, sp. zn. 3sžf/118/2013.

74. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že aj Ústavný súd SR považuje pre záver o ústavnej komformnosti napadnutého rozsudku Najvyššieho súdu SR podstatné posúdenie ústavnosti akceptovateľnosti právneho názoru, podľa ktorého vzťah z titulu pridelenia nenávratného finančného prostriedku je vzťahom verejnoprávnym ale do momentu uzavretia zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného prostriedku, pričom okamihom uzavretia zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku nadobúda vzťah medzi jej účastníkmi súkromno-právny charakter.

75. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca tým, že v zmysle zákona vydal dňa 26.07.2011 Správu N21100697/S01 spolu so žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 09.08.2011 (v zmysle článku 10 ods. 4 VZP), ktorou požadoval vrátenie časti NFP, uplatnil právo na finančnú opravu v zmysle § 27 Zákona o pomoci a podpore, čím žalovanému vznikla povinnosť vrátiť časť NFP - zaplatiť uplatnené právo. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že ustanovenie § 27 a Zákona o pomoci a podpore sa týka vyvodzovania administratívno-právnej zodpovednosti so samotným procesno-právnym režimom v rámci správneho konania (§ 27a ods. 7 Zákona o pomoci a podpore) a nie uplatňovania súkromno-právnych nárokov, vyplývajúcich zo zmluvných dojednaní (čl. 10 ods. 1 písm. d) resp. e)

VZP a v čl. 10 ods. 6 VZP). Nároky zo zmlúv o nenávratnom finančnom príspevku je možné uplatňovať v súdnom konaní. Samotná skutočnosť, že nedôjde aj k vyvodu administratívnej zodpovednosti neznamená zánik súkromno-právneho nároku.

76. Je zrejmé, že žalobca má pri poskytovaní NFP dvojaké právne postavenie, keď na jednej strane je zmluvnou stranou zmluvy o NFP a na druhej strane tzv. riadiacim orgánom, zodpovedajúcim za poskytnutie NFP ako verejných finančných prostriedkov. Súčasne však zmluva o NFP zakladá na jednej strane súkromno-právny vzťah založený podľa Obchodného zákonníka, avšak vzhľadom na povahu a obsah tejto zmluvy, ako aj vzhľadom na celkovú právnu úpravu a poskytnutie NFP sú v danom právnom vzťahu nepochybne prvky verejného, konkrétne finančného práva. Je nesporné, že Zákon o rozpočtových pravidlách a Zákon o pomoci a podpore síce neobsahujú osobitný zmluvný typ, ktorým možno zmluvu o NFP zaradiť, avšak tieto právne predpisy obsahujú celý rad ustanovení o právnych inštitútoch, vzťahujúcich sa na právny vzťah založený zmluvou o NFP. Na základe tejto zmluvy sa poskytujú finančné prostriedky z verejných zdrojov, podliehajúce osobitnej kontrole a v zmluve o NFP absentuje obchodno-právna kauza. Samotný názov plnenia, nenávratný finančný príspevok, nemá v Obchodnom zákonníku obdobu a rovnako ani z obsahového hľadiska v Obchodnom zákonníku ani inom súkromno-právnom predpise nie je zadefinované obdobné plnenie. Je daný verejný záujem v tom, aby sa s NSP nakladalo hospodárne, efektívne a v súlade so zákonom, keďže ide o finančné prostriedky z verejných zdrojov určené na verejno-prospešný cieľ. Zmluva o NFP má adhézný charakter, zmluvné strany nemajú možnosť ovplyvniť obsah jednotlivých jej ustanovení, pričom sa postupuje podľa vzoru, zmluvy a všeobecných zmluvných podmienok, určených pre čerpanie NFP v rámci príslušného systému riadenia štrukturálnych fondov Európskej únie.

77. Vzhľadom k vyššie uvedenému má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie správne posúdil uplatnený nárok žalobcu, jeho dôvodnosť a zo zisteného skutkového stavu veci vyvodil správny právny záver.

78. Prihliadnúc k vyššie uvedeným skutočnostiam, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku potvrdil. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 a 2 § 255 Civilného sporového poriadku a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

79. Toto rozhodnutie bolo prijaté členmi senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).